

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročilna znaša:

Obe izdaji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročilne se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzobjavna in telefonična poročila.
(Novejše vesti.)

Dunaj 10. Med današnjo plenarno sejo je eksekutivni odbor desnice stopil v posvetovanje o nadaljnjih stadijih parlamentarne rešitve nagodbenih predlog. Pri tem se je posvetovalo tudi o predlogih za spremembo, katere naj stavijo posamezni člani. Prihodnja seja avstrijske kvotne deputacije o sprejetju poslednjega nuneija ogerške kvotne deputacije ter prva seja pododbora za predloge o užitinskih davkih, bodeti najbrže prihodnjo sredo.

Dunaj 10. (Zbornica poslancev.) Minister za trgovino, baron Dipauli, je odgovoril na neko interpelacijo, tičejo se odredbe portugalske vlade o priliki kuge na Dunaju. Minister je rekel, da so se rečene odredbe izvršile na posredovanje našega ministerstva za vnane stvari. Potem je prešla zbornica na dnevni red. Na dnevnem redu so predlogi poslancev Kaiserja in tovarišev, naj se postavi ministerstvo Badeni na zatožno klop, ker je dopustilo, da je novembra meseca leta 1897. v parlamentu posegla policija vmes. Poslanec Rieger je rekel, da so sedanji predlogi nepotrebni, ker se je v aprilu t. l. itak izvolil poseben odbor, kateremu je naloga baviti se s to stvarjo. Govornik je vprašal predsednika, ako meni ukreniti, da se voli ta odbor na novo. Predsednik je rekel, da gre sedaj za novo obtožbo, zбоk tega da ne veljajo izvajanja predgovornika. Poslanec Kaiser je na to utemeljil obtožbo in izjavil, da je levica pripravljena opustiti te nove predloge, ako se izjavi, da še obstoji prejšnji odbor za obtožbo. Seja traja dalje.

Dunaj 10. (Zbornica poslancev.) Tekom razprave so še govorili za obtožbo Badenija, poslanci dr. Pergelt, Türk in Bendel. Govorniki so povdarjali, da je Badeni kriv, da se je v Avstriji razširil razdor med Slovani in Nemci. Na to se je

razprava prekinila. Ko je bilo rešenih več predlogov, tičejo se bede trpečega prebivalstva, je vprašal kršč. soc. poslanec Scheicher predsednika, kaj je storil on kakor katolik, da prepreči dvoboj med poslancema Wolfom in Gniwosom. Predsednik je odgovoril, da se je potrudil, da prepreči dvoboj. Poslanec Treuinfels, (klerikalec), je predložil nujni predlog, naj se uvede parlamentarno častno razsodišče za celo zasedanje, ki določa zadoščenje v posameznih slučajih razžaljenja. To zadoščenje bi naj obstalo v tem, da dotični prosi osebno odpuščenja, nikdar pa naj bi se ne dovolil dvoboj. Kdor se ne pokorava sodbi častnega razsodišča, ne sme priti v zbornico. Tudi poslanci Fink, Loser in Schoiswohl so interpelovali ministerskega predsednika, čemu ni preprečil tega dvoboja. Prihodnja seja bode v sredo.

Dunaj 10. Pododsek za carinsko in trgovinsko zvezo je sprejel danes člen 11, tičejo se statističnega materiala o trgovini na zunanji ter člen 12., tičejo se dohodkov iz soli in tobaka, ter izvoznih bonifikacij. Vsi predlogi za spremembo so se odklonili.

Geneva 10. Razprava je trajala danes do 6. ure in pol popoldne. Lueheni se je zagovarjal s tem, da je moral pretrpeti veliko bede in se je torej hotel maščevati. Ni se mu videlo, da bi se kesal svojega zločina. Zagovornik je povdarjal, da je bila Luehenijeva mladost zanemarljiva in da je njegova izobrazba omejena. Ob 6. uri 53 minut je prečital predsednik sodbo sodnega dvora. Lueheni je obsojen na dosmrtno ječo. Na to so odvedli Luehenija, ki je pri odhodu iz dvorane zaklical: »Živela anarhija! Smrt aristokraciji!«

Vratislava 10. Listi poročajo, da je popolnoma neresnična vest, da je tukajšnja policija izgubila mnogo ali celo vse slovanske Avstrijce. (Ali pa se sramujejo priznati, da je res. Ured.)

Proti abstinenci na Goriškem

je priobčil »Slov. Narod« od 7. uovembra t. l. uvodni članek, ki nas je — osupnil! Trpka beseda nam sili v pero, ali rečimo in ostanimo le pri besedi — osupnil. »Slov. Narod« piše mej drugim:

»Abstinencia je v obče dvorezen nož in jako nevarno orožje za vsako stranko, katere to orožje v roko vzame, sosebno nevarno pa pri nas Slovenih, ker naši volileci še niso Čehi, še niso politično tako vzgojeni kakor češki in ker so tudi naše gospodarske razmere take, da sila težko prenašajo abstinenco, kakor svedoči učiteljsko gibanje na Goriškem.

Ni dvoma, da je v gotovih razmerah prav v goriškem deželnem zboru abstinencia najboljše sredstvo, prisiliti vlado, da ugodí oglašnim zahtevam, ker postane deželni zbor nesklepčen, kakor hitro ga zapusté slovenski poslanci. To pa velja le takrat, kadar se spravi vlado z abstinenco v največjo stisko, iz katere si drugače ne more pomagati, kakor s kapitulacijo.

Potem dokazuje člankar »Narodov«, kako da ni prišlo, na kar so računali slovenski poslanci, ko so zapričeli politiko abstinence, ker je vlado rešil iz zadrege goriški knezonadškof, ter prihaja na podlagi svojih izvajanj do nastopnega zaključka:

»Vse te okolnosti nam usiljujejo mnenje, da bi bilo morda najbolje, ako bi slovenski poslanci opustili abstinenco in se vrnili v deželni zbor. To bi ne bila zanje nikaka kapitulacija, saj si vlada lahko tudi brez tega pomore, in saj lahko tudi v dež. zboru preprečijo vse, kar je slovenskemu prebivalstvu na škodo, bodisi z obstrukcijo ali s tem, da se od slučaja do slučaja absentirajo in naredé dež. zbor nesklepčen.

Pred vsem strnimmo, da »Narod« opisuje stvar tako, kakor da so slovenski poslanci kar na svojo roko zapričeli abstinenco, ne da bi bila slovenska javnost črhnila ni besedice pritrjevanja. Tako opi-

PODLISTEK.

BARON IVICA

Spisal A. ŠENOA.

Poslovenil Večeslavov.

»A na kaki bolezní je umrl Imbro?«

»Na kaki bolezní? Po slabi ženi, gospod, a za to bolezen ne rase trava.«

»Kako to?«

»Tako dokler mu je živela prva žena, čast in slava, ni zrcel se ni zgubilo, ni jajea si ni privoščila. A Imbro je stiskal groše, in tepel dobro ženo. Da bi dočakal srečno sodnega dne ali tega — in Janko si je položil roko na sree — tega bi Imbro nikoli ne smel storiti niti za sam Božič. Prej bi si bil odsekal tri prste, nego da je siromaku podaril škoričeo.

»E da! Jaz nisem vedel teh rečij.«

»Vi ne veste, vi gospoda za zeleno mizo, mnogo tega, kar se godi v zelenem logu.«

»Povej, povej!«

»Kaj naj povem? Gospodarstvo in udarei so ubili ženo Imbre, evo jo, ki leži tam le v kotu. Starec ja ostal sam, ali ne dolgo. Šel je v Štenjevac na božjo pot, in o tej priliki namerila se mu

je na oči mlada udovica, plečasta, prebrisana. Stara koža se je vnela in pamet z Bogom! Kaj hočete, tak je svet! Da ste videli to praznovanje, gospod! Pokojna, rekel sem, si ni privoščila ni jajea, a za mlado se je, za Boga, klalo tudi kokoši. Celó iz Stupnika je došla godba: pilo se je na vedra, jelo kakor za Božič; tu vam je bila vsa vas — tudi jaz sem odnesel svoj del. Ali za malo časa je bila joj staremu Imbri! Sedaj se je palica obrnila, pa pa po njem. Mlada je razsipala polnimi rokami. Imela je tudi česa. Prišla je na debele mošnje in polne vreče: Od slanine so se kar zvijale grede, a vina, da si se mogel vtopiti v njem. Vsega je bilo do vrha. Po malo je prišlo, kmalo je prešlo. Mlada je hodila v vas, kjer je bila mladina, pa poskoči, pa pij — vlačuga, gospod, vlačuga! A stari Imbro je čepel za pečjo in molčal, stari Imbro, ne kaplja ne voda, ne sluga ne gospodar. Bolelo ga je, vrgel se je na žganje. Kako bi tudi ne! Najbrže mu je bilo dolgčas. Žganje ga je ubilo. Sedaj mu kopljem grob. Sreča, da nima otrok; kaj bi počeli?! Kadar je prišla v hišo mačeha, deli pastorkam tremi prsti, a svojim grabi z obema rokama. Toda ni udovica ne bode dolgo grabila: vse bode zapravljeno prej nego zraste trava na Imbrovem grobu, in potem hiša na boben, a ženska — no, v svet. No bolje za starec, da si je

pridobil miru tu pri sv. Duhu. Tri lopate, pa mir in Bog!«

Janko je govoril vse to mirno, počasi, tu pa tam zagriženo, celó tudi škodoželjno.

»Čuj Janko«, sem dostavil jaz, ti karaš druge, a za sebe ne odgovarjaš. V tebi, vidim, je dosti soli, ali ti poklanjaš svojo pamet drugim. Ali bi ne bilo dobro, da ohraniš mrvico za-se?«

»Za-se?« se je nasmejal Janko, kazaje bele, široke zobe; — »ha, ha! to so drugi računi, dragi gospod.«

»Ti piješ?«

»Pijem.«

»Pa kako to?«

»Kako to?« je opetoval Janko, vnovič vžgavši pipo z gobo. »Lahko vprašati, težko odgovarjati.«

»Govori vendar!«

»Kaj naj govorim?« je zmajal Janko rameni — »sem kakšenkrate pijanec, sem«. Na to je puhnil dva trikrat dim iz pipe, in pogledavši me iz-pod očesa, je odsekal na kratko: »Čemu vprašujete vi to, kaj vas brigajo te neumnosti?«

»Vrži proč ta tobak, evo ti smotko! Kadi in pripoveduj!«

(Pride še.)

sovanje ne odgovarja resnici. Korak goriških poslancev smo glasno odobraval mi Tržačani, ga je odobraval ves narod na Goriškem in ga je odobraval morda najglasneje — »Slovenski Narod!! Vsi smo dobro umeli in odobraval razloge poslancev. Nikar ne govorimo torej, kako da so goriški poslanci računali na to in ono, ampak če že govorimo tako, recimo raje: »računali smo vsi skupaj in izjavilo se je nam vsem skupaj! Krenimo torej na drugo na pot«. Mi vsaj se ne spominjamo tudi o »Narodu«, da bi bil pred 2 letoma izjavil le jeden sam pomislek proti abstinenci!! Zakaj torej valiti sedaj ves odij na poslance in jim izpodkopavati ugled? Vprašujemo seveda tako v predpostavki, da se je res storila toliko pogreška z abstinenco. To je seveda drugo vprašanje. »Slovenski Narod« meni sicer, da abstinencia je zgrešila svoj cilj, kakor hitro ni spravila vlade v veliko zadrego in ni dovela do nastopa iste proti Italijanom v prilogo slovenskim zahtevam. Ali spoštovano glasilo narodne stranke je nekaj prezrlo tu vsaj po našem menenju: abstinencia naših se ni začela le radi vlade, ampak tudi iz ozirov na ljube Furlane, da bi občutili enkrat tudi oni in prišli do zavesti, koliko dobrot uživajo od dežele in po deželi tudi od države. Naše ljudstvo nosi res žrtev vsled abstinence, ali škoda italijanskemu delu je tolikokrat več, kolikor več so imeli Lahi navado sesati iz dežele. Tak vzrok za abstinenco sicer ni posebno »krščanski«, ali ko vidimo, da ne pomagajo ni prošnja, ni prepričevalna beseda, ni sklicevanje na sveto pravo, ko so videli naši poslanci, da v teku toliko let z vsem svojim krotkim in ljubeznjivim postopanjem niso mogli dovesti Italijanov do poštenije politike, kaj jim je preostajalo drugega, nego da so jeli, vrgši od sebe vsako sentimentalnost, uveljavljati načelo »zob za zob!« Italijani so bili vedno navajeni mahati tja čez, torej je le prav, da občutijo enkrat, kako to boli, če kdo maha sem čez. A da jih res boli, o tem priča zvijanje po laških listih skoro sleherni dan. Na to stran je sedanja abstinencia morda vendar poštena lekcija laškemu, zlasti kmečkemu ljudstvu, ki morda pride vendar do spoznanja, da je vendar le najbolje, ako se sporazumejo z nami, ker jim že usojeno tako, da morajo živeti z nami pod jednako in isto upravo. Za sedaj seveda še vedno obstoje isti vzroki za abstinenco, kakor so odločili takrat. Ne more se torej reči našim poslancem, da so lahkomišljeno in nepremišljeno zapričeli politiko abstinence. Saj so imeli poslanci za seboj 30 let ustavnega življenja in torej tudi dovolj — žalostnihkušenj, pouka in dokazov, da slovenski živeli na Goriškem nima pričakovati boljših časov, dokler ne posežejo njega poslanci po kakem radikalnem sredstvu v ta namen, da se stori kraj anomaliji, vnebovpijoči krivici, sestoječi v tem, da manjšina v deželi uživa vse, kar hoče, večina pa trpi pomanjkanje — na vsem.

Leta in leta so bili zastopniki Slovencev krotki kakor jagnjeta, a kaj so dobivali za to? Kup privilegijev za italijanski živeli je rastel bolj in bolj in danes kakor prej čuva ta kup — slavna vlada! A pred vsem je gotovo kakor amen v očeh našu, da bi bil ta kup, ako bi naši poslanci ne bili zapričeli abstinence, lepo rastel dalje isto doslednostjo, katero se je odlikoval v vsej minolosti! Pripoznati treba torej, da je bilo dovolj tehničnih vzrokov, ki so naravnost silili naše v abstinenco. Res zahteva abstinencia — kakor že rečeno — nekaj žrtev tudi od naše strani, a kaj so te žrtve v primeri s trajno, permanentno in ogromno škodo, ki jo je trpel naš narod po zistemu, katerega porušenje je ravno glavna svrha abstinence? »Narod« pravi, da dežela je uboga, da ne more pogrešati običajnih podpor iz dež. zbora. Je že res, da vsaka podpora je dobra, ali vprašanje je tu drugo: ali naj Slovenci še nadalje privoljujejo v stotisočake za italijansko manjšino, le za to, da bodo sami dobivali kake — mrvice?! To je vendar prebuda krivica in borba proti taki krivici je pač vredna nekoliko žrtve.

O kaki nezadovoljnosti mej prebivalstvom s poslanci radi abstinence nismo čitali dosedaj nikjer in tudi v — »Narodu« ne!! Niti na raznih shodih nismo nič čuli o tem.

In dalje: tudi če bi pripoznavali vse razloge, ki jih navaja »Narod«, vendar bi bilo opravičeno vprašanje, da-li ni bilo to neodpustna takti-

ška pogreška, da je »Narod« prav v tem trenutku — dasi verujemo, da mu to ni bil namen — priskočil na pomoč — vladi in nje ljubijencem?! Take pogreške v kritičnih trenutkih so včasih usodne stvari. »Slovenski Narod« se je lahko uveril iz nemških in italijanskih listov, da je našim narodnim nasprotnikom napravil — veliko uslugo!! Ali ni bilo možno po kaki drugi, bolj diskretni in manje nevarni poti prepričati goriške poslance o škodljivosti abstinence?!

S temi izvajanci svojimi nismo nikakor hoteli pritiskati na goriške poslance, naj nadaljujejo z abstinenco, in veseli bomo celo, ako se ustvari možnost za opuščanje te taktike; toda mi nismo mogli drugače, nego da smo povzdignili glas svoj proti temu, da bi se ves odij baje storjene pogreške valil le na poslance, ko smo vendar vsi pošteno azistovali temu »grehu«!! Vse, kar je prav!

A za zaključek še jedno, čisto odkrito: ne otežujte še bolj, gospoda na Kranjskem, itak že težavnega stališča, ki ga imajo naši poslanci na Goriškem! Storiťe raje nekaj drugega. Ne dolgo temu je bila polemika med ljubljanskim novinstvom, komu da se je zahvaliti, da smo nekaj pridobili o sedanjih krizi? Domisljati si smemo torej, da so naši poslanci pridobili tudi na — vplivu!

Mesto da torej govorite o umestnosti in neumestnosti abstinence, kar bi moglo zanesti le nevarno zmešnjavo v goriške vrste, ali bi ne bilo bolje, da zahtevate od vse naše delegacije na Dunaju, naj z vso odločnostjo vrže na tehtnico ves baje pridobljeni vpliv svoj v ta namen, da vlada z svojo vsemožno besedo spremeni krivico na Goriškem v toliko, da se bodo mogli naši povrniti v deželni zbor pomirjeno narodno vestjo in ponosnim čelom?! To je prava pot. Dokler pa se dela vlada, kakor da je pravo slovenskega prebivalstva ne more spraviti v zadrego — česar bi si ne mogli tolmčiti drugače, nego da zanikuje to pravo — dotlej absolutno ne smemo pisati člankov, vzbujajočih menenja, da je vladina trma v branjenju dosedanjega zistema spravila nas v zadrego! Tega ne smemo, absolutno ne smemo, kajti tako domnevanje množi srčnost v vrstah nasprotnikov in utrja vladino, nam neprijazno stališče.

Iz zlate Prage.

(Izv. dopis.)

8. novembra 1898.

Jl. Toliko let je že minolo od nesrečne bitke na Beli gori, a še vedno se Čehi ne morejo izbrisati iz spomina, kaj so bili pred njo in kaj se je naredilo potem z njimi. Vsa samostanost, vsa svoboda, neodvisnost, da, tudi duševna izobrazba jim je bila pritrjana, ako že ne popolnoma zabranjena. Dve sto let so Čehi spali strašno spanje, v katero jih je vrgla tuja nasilnost po usodepolnem onem dnevu. In kaj je pomenilo to spanje za narodni razvitek Čehov — ali bolje za nazadovanje, propad naroda, to se da presoditi danes najbolje. Vprašam le, da-li bi se morali še vedno robkati z Nemei za najnaravnejše pravice in svoboščine, ako bi Nemei tedaj ne bili izbili Čehom iz rok te pravice? Ali bi bila danes politična konstelacija v Avstriji taka, kakoršna je, da nisi bili po izgubljeni bitki pred staro mestno hišo ob glavo dejani najboljši plemenitaši češke krvi — ali bi našo politiko vodili danes samo nemški grofje, baroni in naši slovanski renegatje?!

Zboljšale so se razmere, če bi jih hoteli primerjati z onimi v začetku tega stoletja, ali pa ob zvršetku prejšnjega. Ostaja pa v zvezi temu vprašanje nerečeno: Ali je tega treba bilo? — Kajti gotovo je, če bi to vprašanje zastavili Nemei, da bi ti »kulturonoseci« ne priznali, da so se kedaj količkaj pregrešili zoper prosveto kakega naroda. Čudo še, da jih je vsaj koliko sram.

Morda pa se sedaj zopet premakne slovanski položaj v Avstriji za jedno stopinjo na boljše. Pričakuje se to čim dalje bolj zadržno. Prav danes sem čital v čeških listih objavljena komunikacija, v katerih je rečeno, da se vlada identifikuje z večino in obratno, da ima večina iste nagibe z vlado, da so na vladi in v večini volja in dispozicije za to, da se završi parlamentarnim potom razprava o nagodbenih predlogih in da se ti predogi tudi vsprejmejo!! Češki klub pa je dan pozneje, 5. t. m., sklenil sledeče: poro-

čilo parlamentarne komisije v pogajanjih z vlado jemlje klub na znanje; klub je zaključil, da njegovi člani v nagodbenem odboru delujejo in glasujejo po določitvi desnice; pred drugim čitanjem predlog, tičečih se avstrijsko-ogerske nagodbe, naj se skliče zbor zaupnih mož narodne svobodomiselnosti stranke, katerim se predlože predlogi nagodbenega odbora in katerim se sporoči natančno o dogovorih z vlado.

To govori menda dovolj jasno, da so si Čehi gotovo preskrbeli za sedaj dovolj tehničnih dobrot od vlade, da bodo za to glasovali za nagodbo — seveda, pišejo »Nár. Listy«, se to zgodi le, če bo nagodba kaj boljši, nego je bila dosedanja. Nekako čudno — skoraj bi bil zapisal nekaj bolj značilnega — pa pišejo »Nár. Listy« baš o priliki obelodanjenja teh dveh komunikacijev. Še vedno zagotavljajo, da češki poslanci niso vladna stranka, da niso vezani na nobeno stran itd. Čemu to? Saj vendar ve danes že vsako otroče, na čem da so češki poslanci. In če vlada izpolni le jedno izmed tistih 26 zahtev, ki so jih formulovali grofu Thunu, pa so čisto njeni. »Neue Freie Presse« je že razglasila s strašnimi lamentacijami, da Čehi in Slovenci sedaj vse pojedjo, da zasedejo njih moške vsa viša merodajna mesta na sodiščih, po ministrskih pisarnah, da se sploh kar mahoma »poslovani« vsa e. kr. birokracija, ki se že sama davno več niti ne briga za nemščino... »Nár. Listy« so ji odgovarjali v takem tonu, v katerem se je zrealila trdna zavest zmage, da skoraj ni mogoče misliti, da bi to bila ironija; kajti take »ironije« narod gotovo ne bi hotel razumeti. Dobili bi potem takem Čehi češko tehniko na Moravskem (Je že gotovo, da jo dobe. Ured.), poddržavilo bi se več čeških srednjih šol.

Da bi le ne bilo preveč sangvinično to pričakovanje! Isto velja, kar se tiče slovenskih »pridobitkov«: nekaj slovenskih srednjih šol in slovensko višje sodišče! Če dobimo svoje srednje šole, bomo imeli gotovo čez par let tudi svoje — vseučilišče! Tako vsaj mi je dejal vseučiliški profesor Čeh, ko sem se razgovarjal z njim o tej stvari, češ, prav tako je bilo na Češkem. Jaz nisem sangvinik in nagibam bolj na pesimistično stran ali dovolite mi, da izjavim svoje menenja prav odkrito: na zadnje gre vendar nekoliko priznanja našim klerikalnim poslancem, da je slovensko vprašanje vendar prišlo nekoliko na površje. Prav res!

Politični pregled.

V TRSTU, dne 11. novembra.

K položaju. Z Dunaja poročajo: Pač se ne izplača podrobno razpravljati o škandaloznih prizorih, ki so minoli terek zopet omadeževali čast avstrijskega parlamenta. Vsi ti pojavi kažejo, da avstrijski parlament umira, in vpraša se samo še, na kakšen način da bode pokopan.

Tudi na Ogerskem gredo stvari h kraju. Kakor se kaže, tudi Banffy ne more zmagovati opozicije in vlada bode končno prisiljena poseči po izrednih sredstvih. Na Ogerskem se sicer ne morejo poslužiti § 14., ker ga nimajo, toda kakor skušnja kaže, si bodo vedeli pomagati o priložnosti tudi brez tega. Avstrijska obstrukcija pač ne odpravi jezikovnih naredeb in nagodbe, kakor se jej tudi ne posreči, da bi zaustavila državni stroj; istotako ogerska obstrukcija ne podere ne nagodbe in ne Banffyja. Vprašanje pa je, da-li stranki, ki obstruirati tu in tam, ne dosežeti končno vse kaj drugega, nego si želiti, toda o tem molčimo za sedaj.

Stranka „za“ in „proti“. To je namreč italijanski klub. Radi bi bili z vlado, radi proti njej. Tako prihaja, da niso nikdar prav tam, nikdar prav tu. To divno igro opazujemo vsikdar, ko je na dnevnem redu kako vprašanje, ki se tiče vlade. Radi bi bili junaški vitezi brez madeža in graje, ali ko je najlepši trenutek, da bi mahnil, pa se spominjajo, da jih je — strah!! Tako se je zgodilo tudi zadnjič o glasovanju glede obtožbe grofa Thuna. Nekaj jih je glasovalo za obtožbo, nekaj jih je ostalo nekeje v kakem temnem kotu na hodnikih parlamenta. Nesrečneži, ki so glasovali za obtožbo, so se pa sedaj ustrašili svoje lastne korajže in italijanski klub je prihitel s pojasnilom, da so sklenili, da se ne udeležijo glasovanja, a dotičniki da niso vedeli za ta sklep, in tako so gla-

sovali — po pomoti. Odpusti torej, o grof Thun, saj je bila samo pomota! In verjemi, da prihodnjic bodo glasovali vsi za te, za § 14 in za kar hočeš, samo da — — — pa saj veš, kaj hoče imeti na Primorskem ta stranka »za« in »proti«.

Proces Lucheni. Včeraj se je torej pričela in izvršila razprava proti zverji v človeški podobi, ki je prinesla toliko žalosti nad našo cesarsko hišo in vse zveste podanike te države in ki je v svojem bestialnem fanatizmu izvršila čin, na katerem se je zgražal ves svet, kjer je še kaj človeškega čuta.

Ob desni in levi zatoženca so stali v dvorani redarji. Obtoženec se je vel činično kakor da je ponosen na svoj čin. Vskliknil je: Pričnite vendar enkrat! Mej čitanjem obtožnice je vsklikal Lucheni vmes. Redarski korporal Laeroy je povedal, da mejpotoma, ko so ga vodili v zapore, Lucheni ni obžaloval, kar je storil in je še vskliknil: »Kogar je zadel tak instrument, ta je končan«. Obtoženec je trdil, da ni imel sokriveev, ampak je postopal na svojo roko? Ako bi bil imel dne 10. septembra 50 frankov, ne bi bil umoril cesarice, ampak bi bil potoval v Italijo, da bi umoril italijanskega kralja. Sicer pa je to vse jedno, to že preskrbikdo drugi. Obtoženec je pritrdil tudi, da je pila tista instrument, katerim je umoril cesarico.

Na to so se zaslislali zdravniki, ki so izjavili, da je smrt nastopila vsled izkrvavljenja.

Priča Eueyer je izjavil, da je Lucheni rekel, da je prišel v Genevo, da umori vojvodo Orleanskega. Toda prišel da je dva dni prepozno. Dnevi vojvode da so šteti, v letu dnij da ga ne bo več. Ako bi bil dobil nalog, umoriti kralja italijanskega, tedaj da gotovo ne bi bil zgrešil svojega cilja.

Lucheni je potrdil, da je res govoril tako.

Predsednik: »Ko ste kupili pilo, ste že vedeli čemu?« Lucheni: »Seveda, to sem že vedel.« Jedna priča je izjavila, da je rekel Lucheni, da mora koga umoriti, toda kakega imenitnika, da bodo časniki govorili o tem. Lucheni potrja to. Stavbenik Totis, pri katerem je Lucheni služil tri leta, je izjavil ugodno o njem.

Sokrivec Martinelli izjavlja, da je na zahtevo Luchenijevo napravil roč za pilo. O tej izjavi, je Lucheni zadovoljno mel roke ter je pripoznal, da je prevdarkom umoril cesarico. Vedel da je tudi, da je pila nevarno orožje. Vse da je storil, da se umorstvo gotovo posreči. Na vprašanje: »zakaj«, je odgovoril: »radi bede« ter je pripomnil, da ga je že na dan njegovega rojstva zapustila mati. Nadalje je izjavil, da je izvršil umorstvo v Švici, ker je bil slučajno tam, ne pa radi tega, ker tam ni smrtne kazni. Želel bi, da bi ga sodili v Lucernu, kjer je še smrtna kazen. Cesarico si je izbral za žrtev, ker je visoko stoječa oseba, cesarica. Na vprašanje, česa da se nadeja od tega, je odgovoril: »Nič, za-se prav nič. Nagib je bil maščevanje za moje življenje.« Predsednik: Ako bi šlo za to, da še enkrat storite ta čin, ali bi ga izvršili? Lucheni: Čemu naj bi storil še enkrat, ko je že storjeno. Sicer bi storil kaj takega še enkrat.

S tem je bilo zaslišavanje zaključeno. Ko je državni pravdnik v svojem govoru slikal čin, je vskliknil Lucheni: Prav dobro! Državni pravdnik je slikal umorstvo kakor čin sovražstva, neizrečnega samoljubja in je povdaril, da je Lucheni postopal vsestranski s premislekom. Zahteva, da se odklonijo vsakoršne olajševalne okolnosti. Vprašanja porotnikom so se glasila: Ali je Lucheni kriv umorstva na cesarici in kraljici Elizabeti? Ali je postopal z namenom? Ali je postopal zavratno? Po posvetovanju 20 minut so porotniki potrdili vsa tri vprašanja in so odklonili olajševalne okolščine. Sodišče je obsodilo Luchenijsa na dosmrtno ječo. Ko so ga odvajali iz dvorane, je vskliknil Lucheni: Živela anarhija! Smrt aristokraciji!

Domače vesti.

Odbor pol. društva »Edinost« bode imel svojo sejo jutri v soboto zvečer ob 7. uri in pol v prostorih »Del. podp. društva«. Ker je to zadnja seja dosedanjega odbora, so naprošeni gg. odborniki, da se gotovo udeleže te seje.

Za občni zbor pol. društva »Edinost«, ki se bode vršil prihodnjo nedeljo ob 9. uri zjutraj v dvorani Mally (ulica Torrente št. 16), je že prijavljenih predsedništvu več veleznanimivih in ozirom na sedanje politično položnje aktivnelih predlogov in resolucij. Te resolucije se pripravljajo v uverjenju, da smo stopili zlasti mi Jugoslovani v razdobje, v kakoršnem še nismo bili, v razdobje, ko morajo vsaj nekoliko računati z nami. Čim so bile resolucije, ki smo jih v prejšnjih časih vsprejemali na svojih shodih, le bolj akademične, načelne važnosti, pa ni izključeno, da bode sedaj morda vendar kaka aktivne, praktične važnosti. In če tudi ne bode tako, če tudi bi morali morda še čakati z vsemi zahtevami svojimi, pa ne smemo pozabiti, da nismo le mi v kritičnem razdobju, ampak da je tudi za vlado došel trenutek, ko mora povedati enkrat, kaj prav za prav misli z nami! Ta situacija vladina pa nalaga nam dolžnost, kateri se nikakor ne smemo izogniti, dolžnost: **da še enkrat v jasni besedi pokličemo vladi v spomin vse stare peticije naše, da iste odmaknemo za hodočnost vsako pretvezo, vsaki izgovor, češ, da ni bila poučena o tem in onem.** Občni zbor prihodnje nedelje bode moral biti torej precej različen od njega prednikov. Dočim smo v prejšnjih časih bolj iskali težišča v ostri kritiki sistema, moramo pa sedaj konkretirati svoje zahteve vladi in poslancem! Zato bi želeli, da bodi ta občni zbor dostojna manifestacija naroda slovensko-hrvatskega v Primorju.

Vrlo lepo? Odbor »Delalskega podpornega društva« nam javlja, da je v svoji sinočni seji zaključil sledeče: V proslavo jubileja Njeg. Vel. našega cesarja podarja društvo 200 gld. za »Dijaško podporno društvo«, ki se snuje ob tej priliki. Istim povodom se določa 50 gld., kateri znesek se razdeli dne 2. decembra v društveni pisarni nekaterim revnejšim družinam društvenih členov, ozir. sirotam bivših členov.

Prošnje naj se pošiljajo v društveno pisarno do 24. t. m. Društveni odbor se udeleži pontifikalne sv. maše po deputaciji.

Tako nam javlja odbor! Mi pa hvalimo Boga, da je temu vrlemu društvu naklonil takih mož, ki delajo v korist členov in skrbje za splošno blaginjo in čast naroda. Živio!

Neprijetno iznenadenje. Pod tem naslovom smo bili sporočili nedavno — po informacijah, došlih nam od dobro znane osebe — o epizodi, ki se je bila prigodila baje na tukajšnji pošti z e. in kr. ces. visokostjo gosp. nadvojvodo Salvatorjem. »Triester Tagblatt« prinaša sedaj nastopno pojasnilo: »Ta vest je morala biti povodom za poizvedovanja, ki pa niso prinesla prav nikakega pojasnila. Voditelj dotičnega poštne oddelka si je dovolil pred nekoliko dnevi, da se je ponižno predstavil gospodu nadvojvodi in je omenil tega dogodka. Gosp. nadvojvoda je odgovoril najmilostneje in najprijazneje: »Žal mi je, da moram povedati, da meni ne gre ta zasluga, ker se nisem potegnil za nobeno stranko in ker nisem nikdar oddal na tej pošti kakega ovoja. Tudi vizitnice nisem dal nikomur, ker takih ne nosim pri sebi. Obžalujem, da so tudi zadeti poštni uradniki, ki z mano vsikdar postopajo najpostrežljiveje in najtočneje.« Potem je pristavil Njega ces. in kralj. ces. Visokost, da je omenjena vest navstala morda vsled tega, da je on, da-si pred dlje časom, prišel v položnje, da je ob pregraji, kjer se vsprejemajo brzojavke, naprosil nekega uradnika, naj gre primerno na roko nekemu mornarju, ki se ni mogel sporazumeti z uradnikom, sprejemajočim brzojavke. Gospod nadvojvoda je dodal k tem pojasnilom še opis nekega dogodka na potovanju ter se je najmilostneje poslovil od poštne funkcijonarja.«

Mi priobčujemo to pojasnilo, ker hočemo biti lojalni ob vsaki priliki in prepuščamo čitateljem naj sodijo sami.

Rojaki! V nedeljo dne 13. novembra 1898. priredi pevsko društvo »Zarja« v Rojanu svojo veselico. Razpored je lep in obširen. Ne pozabite svoje dolžnosti, ampak pridite v obilnem številu v Rojan praznovat Martinovo nedeljo.

Ustanovni shod „Naše straže“ se bode vršil v Ljubljani dne 15. t. m. ob 6. zvečer in ne ob 8.

Dvojna mera na Primorskem. Na Voloskem so se vršile občinske volitve dne 11., 12. in 13.

avgusta. Italijani so uložili utok. Ker pa se niti udeležili niso volitve, je pač izključeno, da bi politična oblast mogla kako podpreti ta utok. To dejstvo utegne služiti v pojasnilo, zakaj je na okrajnem glavarstvu ležal utok mesec dalj čim leži na namestništvu še sedaj, tako, da se občinski zastop ne more konstituirati! Kako drugače bi se požurili z utokom, ako bi bilo razlogov za uničenje volitev, ali pa, ko bi bil tako zakonito izvoljen kakov italijanski zastop!

Drugi izgled: V Voloskem je še lanskega leta več tamošnjih roditeljev uložilo na dež. šolski svet prošnjo za osnovo hrvatske šole. Ta prošnja čaka še danes rešitve. Ako bi šlo za kako italijansko šlo, bi bila šola že davno — otvorena!

Tretji izgled: Prebivalci v Žbandaju so v avgustu uložili slično prošnjo na e. kr. deželni šolski svet, a do danes nimajo ni odgovora, niti se ni storil ni jeden korak v tej stvari!

Prizivna komisija za osebno dohodarino. Včeraj ob 10. uri predpoludne so začele razprave prizivne komisije za osebno dohodarino za pokneženo grofijo Gorica in Gradišče pod predsedstvom e. kr. dvornega svetnika in finančnega ravnatelja viteza Zimmermanna.

Pozdravivši člene komisije, je predsednik opozarjal na važnost spremembe zistemu osebnega obdačevanja, katera sprememba je navstala vsled novih davčnih zakonov, ter je pojasnjeval objektivno postopanje cenilnih komisij. Rekel je, da pričakuje od prizivne komisije, da bode na enak način reševala svojo visoko nalogo. Gosp. dvorni svetnik Zimmermann je še povdaril, da bode finančna uprava tudi po spremembi, ki se je izvršila nedavno v osebi finančnega ravnatelja po istih od prej poznanih načelih izvrševala nove zakone, jednako proti vsem osebam, bodisi bogatim ali ubogim. Po informativnih izjavah od strani višega finančnega svetnika Kuhačevića, sproženih po posamičnih izvajanjih člena dra. viteza Pajerja, se je komisija jela posvetovati o posamičnih utokih.

»Delalsko podporno društvo« nam javlja, da je tudi letos naročilo običajno sv. mašo-zadušnico za pokojne svoje člene. Maša se bode darovala v nedeljo dne 27. t. m. ob 8. uri in pol pred velikim oltarjem cerkve sv. Antona novega.

Razprave proti Nabrežincem in Devlincem. Prva partija obtoženih radi izgredev v meseseču septembru pride na vrsto dne 14. t. m. (14 obtožencev, zagovornika dr. Rybarč in dr. Padovan), druga dne 16., 24 obtožencev, in tretja dne 18., 38 obtožencev. Med obtoženimi sti tudi hčerki gospoda župana Plesa iz Devina.

Politijska vest. Sinoči so aretirali redarji v Barkovljah Arabca Temar Jakob Antona. Po njegovi izpovedbi je bil rojen v Jeruzalemu. Mož je bil popolnoma brez sredstev.

Dobro domače sredstvo. Mej domačimi sredstvi, katera se uporabljajo za olajšanje bolečin in odvajajoča ribanja pri premaranju, zavzema prvo mesto Liniment, Capici comp. izdelan v laboratoriju Richterjeve lekarne v Pragi. Cena je nizka: 40 nč., 70 nč. in 1 gld. steklenica, katera te spozna po znanem rudočem sidru.

Različne vesti

Kako lepo je biti kraljem! Ta poskus je napravil nekdo v Stuttgartu. Tamošnji kralj je pred kratkim odšel na potovanje. To je vedel tudi neki Stuttgartovec in je necega večera splezal skozi odprto okno v prizemsko stanovanje kraljevo v njegovi palači, da poskusi, kako je biti kraljem. V jedni spalnih dvoran se je nastanil prav prijetno, je pisal liste na papir s kraljevim grbom, si nazgal smotko, kakoršne kadi kralj, a nazadnje je legel spat v kraljevo postelj. Vsega tega ni opazil nikdo, ker, kakor se govori, spi tamošnji kralj dobro in noče, da bi kdo mnogo pazil nanj. Preden je namišljeni kralj legel v postelj, je še del svoje čevlje pred vrata, da se mu osnažijo. Ko je ustal, je šel v spalni halji na hodnik in je klical lakaje, naj mu postrežejo, seveda so ga mesto tega izročili policiji. Tam se je skraja vedel kakor da je blazen, toda konečno, ko niso opazili na njem ničesar, kar bi potrjalo to domnevanje, je priznal, da je hotel samo za malo časa poskusiti, kako bi se počutil, ako bi bil kralj in kako se spi v kraljevi dvorani. No, pa kako si spal? — vprašal ga je nekdo. Oh, kraljevski — je odgovoril on.

Koledar.

Danes v petek 11. novembra: Martin, šk.; Antenodor.

Jutri v soboto 12. novembra: Livin, šk. muč.

Solnčni: Lunin:
Izhod ob 7. uri 17 min. Izhod ob 4. uri 3 min.
Zahod " 4. " 11 " Zahod " 2. " 29 "

Ta je 46. teden. Danes je 314. dan tega leta, imamo torej še 51 dni.

Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Dunaj 11. Poslaneu Gniewoszu prihaja nešteto izrazov simpatij, toliko z Dunaja kolikor iz Galicije. Tudi občinski zastop v Lvovu mu je izrazil svoje sočutje. Stanje Gniewoszevo je zadovoljivo.

Dunaj 11. »Tel. Corr. Bureau« je izvedel, da se je v nadaljnjih 16 okrajih v Galiciji odpravilo izjemno stanje, tako, da je isto ostalo v veljavi le še v 6 okrajih, in sicer v onih, kjer se še vrši sodno postopanje radi svojedobnih izgrediv.

Praga 11. 25letni raznaševalec Šotak in 18letni kovač Kottlwaser sta bila obsojena danes na podlagi §§ 65. in 305. kaz. zak., ker sta v društvu »Aurora« razobesila podobo Lucchenija.

Petrograd 11. Tukajšnji listi menijo, da je položaj radi spora med Anglijo in Francijo manj nevaren. Listi zavračajo tudi očitjanje nekaterih francoskih listov, češ, da se Rusija v tem sporu ni potegnila za Francijo. Ruski listi menijo, da umakovanje Francozov iz Fašode ne znači nikačega neuspeha za Francijo.

Petrograd 11. Car in carica ostaneta v Livadiji do 24. t. m. ter se povrnta za 26. dan t. m., ki je rojstni dan carice-vdove.

Madrid 11. Neki list javlja, da so Nemčija, Avstrija, Italija, Rusija in Francija obvestile špansko vlado, da bodo podpirale protest Špansko proti zahtevi Zjedinjenih držav, da bi se poslednjim izročile Filipine.

Madrid 11. Ministri pričakujejo danes dopis od Monterio-a, da bodo sklepali potem v stvari mirovnih pogajanj. Ne ve se še, da-li cesar Viljelm stopi na španska tla.

Atene 11. Novo ministerstvo je sestavljeno nastopno: Zaimis predsedstvo in vnanje stvari; Trionafyllakos notranje; Karpes vojna; Miaulis mornarica; Monferatos pravosodje in začasno tudi nauk; Negria finance.

Atene 11. Novo ministerstvo bode zahtevalo, naj se sestanek zbornice odloži za 25 dni. Volitve so bodo vršile začetkom februarja.

Najnoveja trgovinska vest.

New-York 11. novembra. (Izv. brzjav.)

Pšenica za december 73 $\frac{1}{4}$, za maj 70 $\frac{3}{4}$. Koruza za december 37 $\frac{7}{8}$ za maj 38 $\frac{3}{4}$. Mast 522.

Trgovinske vesti.

Budimpešta 11. Pšenica za marec 9-71 do 9-72. Pšenica za september — do — Rž za oktober — do — Koroza za maj 1899. 4-68 do 4-70. Koroza za oktober 1898. — do — Oves za marec 5-96—5-98. Oves za oktober — do — Koroza: 5-45 do 5-55.

Pšenica: ponudbe in povpraševanja sebnije — Prodaja 40000 met. stot. Vreme: megla.

Hamburg 11. Santos good average za december 32— za marec 32-75 za maj 33— za sept. 33-50

Havre 11. Kava Santos good average za november 38-25 za marec 39-25 frankov za 50 kg.

Dunajska borza 11. novembra 1898.

	večeraj	danes
Državni dolg v papirju	101—	101—
— " v srebru	100.80	100.80
Avstrijska renta v zlatu	119.65	119.70
— " v kronah	101.45	101.35
Kreditne akcije	354.25	353.75
London 10 Lsr	120.60	120.60
20 mark	11.78	11.78
Napoleoni	9.55	9.55
100 ital. lir.	43.80	43.85

Po vseh tobakarnah

dobite ravnokar izšlo povest

Čuvaj se senjske roke!

Velja 35 nvč.

„SLOVENKA“

Glasilo

slovenskega ženstva.

Izhaja v Trstu

kakor priloga „Edinosti“ vsako drugo soboto.

Naročnina znaša: Za nenaročnike „Edinosti“ za vse leto 3 gld., za naročnike „Edinosti“ pa 2 gld. — Rokopisi naj se pošiljajo uredništvu „Slovenke“, naročnina pa upravnštvu „Edinosti“, ulica Molin piccolo.

Dolžnost in ponos vsake rodoljubne Slovenke bodi, da je naročena na ta edini leposlovni list našega ženstva ter da ga priporoča o vsaki priliki svojim prijateljicam in znankam. — Slovenke! Delajte na to, da se ta vaš list vspne do zaželjene višine, da se razširi tako, da nijedna hiša ne bode pogrešala tega lista. Vsak uspeh „Slovenke“ bode jasen dokaz za vednosti in napredovanja slovenskega ženstva.

Varstvena znamka: SIDRO.

LINEMENT. CAPSICI COMP.

Iz Richterjeve lekarne v Pragi

priporočano izvrstno, bolečine blažече mazilo dobiva se po 40 nvč., 70 nvč. in 1 gld. po vseh lekarnah. Zahteva naj se to

splošno priljubljeno domače sredstvo

vedno le v originalnih steklenicah z varstveno znamko „sidro“ iz Richterjeve lekarne ter vzame previdnostno samo steklenice s to varstveno znamko kakor originalni izdelek.

Richterjeva lekarna pri zlatem levu v Pragi.

V Barkovljah

se prodaja

večerno izdanje „EDINOSTI“

v tobakarni gosp. Frana Ščuka („Narodni dom“.)

TEODOR SLABANJA

srebrar

ulica Morelli 12 v GORICI ulica Morelli 12

priporoča prečastiti duhovščini in cerkvenim predstojnikom svojo delavnico za izdelovanje cerkvene posode in orodja. Staro blago popravi, pozlati in posrebrji v ognju po najnižji ceni. Da si pa zamorejo tudi bolj ravne cerkve naročiti cerkvenega kovinskega blaga, olajšuje jim to zgoraj omenjeni s tem, da jim je pripravljen napravljati blago, ako mu potem to izplačujejo na obroke. Obroke si pa preč. p. n. gospod naročevalec sam lahko določi.

Pošilja vsako blago poštnine prosto!

Prijateljem dobre vinske kapljice pozor!

V gostilni „Konsumnega društva pri sv. Ivanu“ toči se izvrstno vino, in sicer novi in stari refošk ter belo domače.

Vse po 48 nvč.

Za obilen obisk se priporoča

„Konsumno društvo“ pri sv. Ivanu.

Velik zaslužek!

za posestnike menjalnic, kupce, agente itd. originalne srečke

(ne pisma na obroke), katere se oddajo lahko v velikem številu. Ponudbe pod »Losgeschäft 7214« na Haasenstein & Vogler, Dunaj.

Carl Greinitz Neffen,

Na Corsu št. 33.

podružnica Trst.

Piazza della Legna 2.

Železo in razno železno blago na drobno in na debelo.

Priporočajo svojo dobro sortirano zalogo

predmetov za stavbarstvo,

traverze, zaklepe, železo za kovače in facon, stare železnične šine, držaje in ograje, vodnjake, pumpe, železne cevi in take iz vlitiga železa,

vse tehnične predmete, popolne naprave kopelji in stranišč, peči in štedilna ognjišča,

kuhinjsko, namizno in hišno opravo, železne meble in pred ognjem varne blagajne, nagrobne križe in obgrobne ograje, orodja za vsako obrt.

„EDINOST“

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

Izhaja v Trstu dvakrat na dan razun nedelj in praznikov.

Zjutranje izdanje izhaja ob 7. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri zvečer. O ponedeljkih in po praznikih izhaja prvo izdanje o 9. uri predpoludne. — Naročnina znaša: Obe izdanji gl. 21—; samo večerno izdanje gl. 12—; (poslednje zadostuje za naročnike popolnoma). Posamezne številke stanejo: Zjutranje izdanje 3 kr., večerno 4 kr

V Trstu se razprodaja „Edinost“ po tobakarnah v teh-le ulicah in trgih:

Piazza Caserma št. 2. — Via Molin piccolo št. 8. — Via S. Michele št. 7. — Ponte della Fabra. — Via Rivo št. 30. — Campo Marzio. — Via delle Poste nuove št. 1. — Via Caserma št. 13. — Via Belvedere št. 21. — Via Ghega št. 2. — Volti di Chiozza št. 1. — Via Stadion št. 1. — Via Acquedotto. — Via Istituto št. 18. — Piazza Barriera. — Via S. Lucia. — Piazza Giuseppina.

V okolici se prodaja:

Na Greti pri gosp. Pogorelcu, v Škledju pri gosp. Antonu Sanein (Drejač) in pri Sv. Ivanu pri gosp. Ani vdovi Gašperšič. — Izven Trsta prodaje se „Edinost“ v Gorici v tobakarni g. Josipa Schwarz v Šolski ulici.

Slovenci! Naročajte, podpirajte in širite med rodoljubi to glasilo tržaških Slovencev, katerega program je v prvi vrsti ohranitev in razvitek milega nam slovenskega naroda na tržaškem ozemlju in bramba nam po zakonu zajamčenih pravic.

Rojaki, uvažujte naše geslo: „V edinosti je moč!“